ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

Ocak 1965 X Sayı : 35 X 100 Krş.

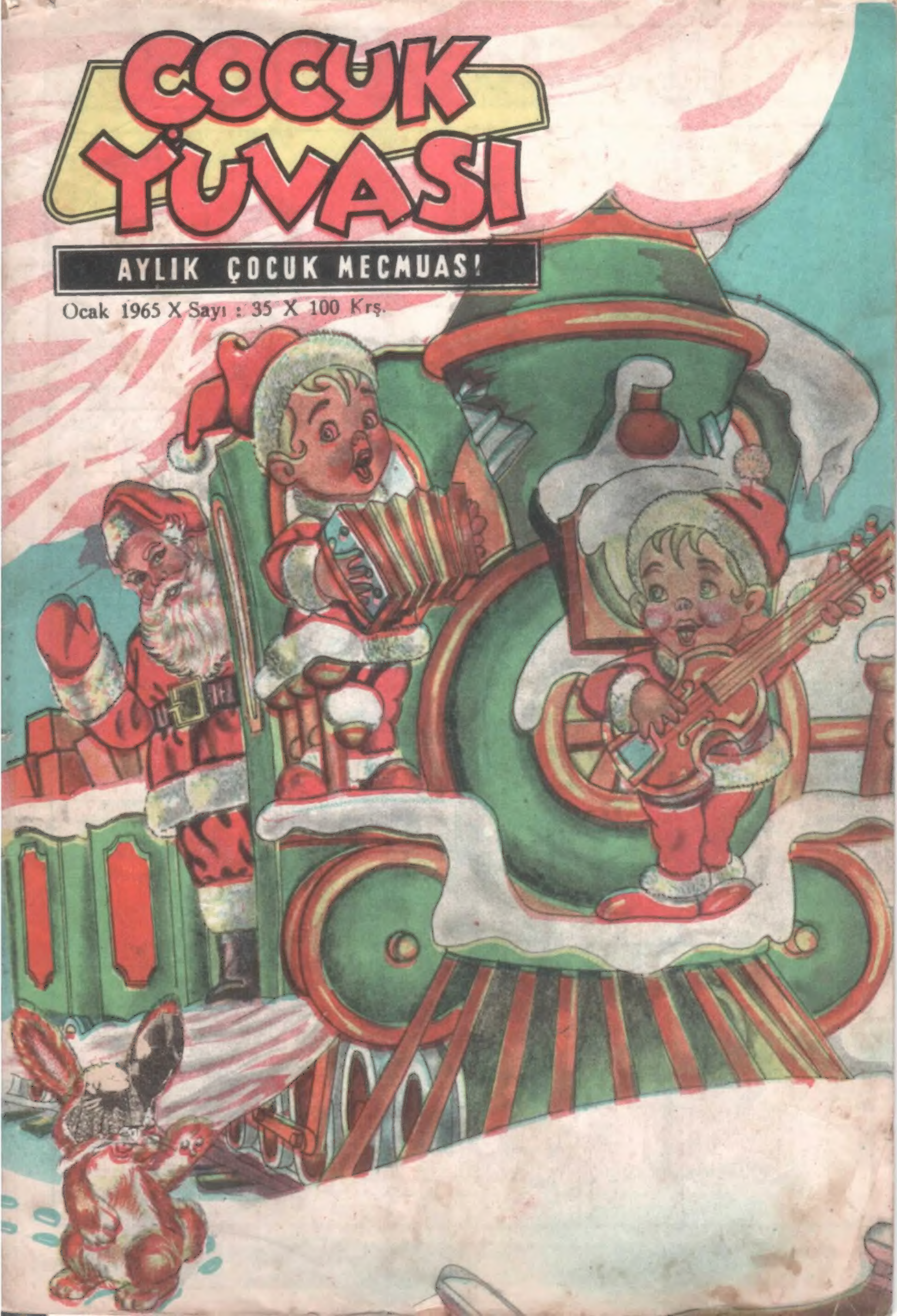

Ali ile Ayşe

Çocuk Yuvası Türk Ticaret Bankası'nın bir kültür hizmetidir

ÇOCUK DÜNYASINDAN HABERLER

KELOĞLAN ÇOCUK TİYATROSU 4 YAŞINDA

Hayır teşekkülleri, okul aile birlikleri yararına temsiller veren Türk Ticaret Bankası Keloğlan Çocuk Tiyatrosu, Nuran Şener'in yazdığı ve yönettiği "DEDEM BEBEK OLDU" piyesi ile dördüncü sanat yılına başlamıştır.

Üstte: "DEDEM BEBEK OLDU" da oynayan küçük sanatçılar grubu
Altta: Temsilden iki sahne

ÇOCUKLARI ÇOK SEVEN ADAM

Noel Baba

DÜNYANIN en ünlü kişilerinden biri herhalde Noel Baba'dır. Çünkü onu yalnız büyükler değil, çocuklar da tanırlar. Hattâ Hıristiyan âleminde çocukların en ufak yaşlarda ilk tanıdıkları adam güleç yüzlü, uzun beyaz sakalı ve kırmızı elbisesiyle Noel Baba'dır.

İslâmiyette Noel Baba'nın yeri yoksa da Hıristiyan âleminin bu ünlü kişisi Türkiye'de Antalya civarında dünyaya gelmiş, ilk gençliğini Patara'da geçirmiş, sonra Antalya'nın Kaş Kazasının 60 kilometre doğusundaki Demre kasabasında Piskopos olarak ihtiyarlamış ve orada ölmüştür.

Miladdan sonra üçüncü yüzyılın sonlarına doğru güney Anadolunun Patara liman şehrinde zengin bir ailenin bir çocukları dünyaya geldi. Nikola adı verilen bu çocuk, rivayete göre doğduğunun ilk günü leğende yıkanırken dile gelmiş: «Allahım, sana şükürler olsun ki beni dünyada yaşamıya uygun gördün!» diyerek Allahına hamdü senada bulunmuş ve herkesi hayretler içinde bırakmıştır. Nikola zengin bir ailenin çocuğu olarak naz ve nimet içinde büyüdü. Genç yaşında anasını da, babasını da kaybetti. Bövlelikle yalnız başına büyük bir servetin sahibi oldu. Genç Nikola iyi kalbli bir adamdı. Bilhassa çocukları çok seviyor, fakirlere, kimsesizlere yardım ediyor, düşkünleri koruyor, hastaların imdadına koşuyordu. Nikola'nın komşuları arasında fakir düşmüş bir asilzade, onun da üç güzel kızı vardı. Aile son derece perişan bir halde idi. Yiyeceklerini bulmakta zorluk çekiyorlardı. Üç güzel kız evlenme yaşına gelmişlerdi. Fakat çeyiz yapacak paraları olmadığı için kendilerini isteyen çıkmıyor, bu durum fakir asilzadenin gece gündüz göz yaşları dökmesine sebep oluyordu.

Nihayet günün birinde üç

güzel kızdan en küçüğü bile olmazsa en büyük ablalarının evlenebilmesi için bir çare bulduğunu aileye haber verdi: Kendisi gidip esir pazarında satılacak, alacakları para ile en büyük ablası evlenebilecekti.

Bu teklif bütün aileyi hüngür hüngür ağlattı. Fakir asilzade o gece kanlı göz yaşları dökerken birdenbire camsız pencereden önüne bir küçük torba düştüğünü gördü. Eğilip açtı: Bir kese altın! Sokağa baktı: Kimse yok! Kızlarını çağırdı. Bunu mutlaka Allah gönderdi, diye düşündüler ve sevindiler. Büyük kız bu para ile evlendi. Bir sene sonra aynı gece ortanca kız için ağlaşırlarken pencereden bir kese altın daha geldi. Ortanca kız evlenebildi. Üçüncü sene pencereden gene bir kese altın odanın içine fırladığı sırada fakir asilzade, bir adamın karanlık içinde hızla uzaklaştığını gördü. Arkasından koştu : Fakir aileye belli etmeden yardım etmek istiyen iyi kalbli Nikola yakayı ele vermişti.

Bu hikâye asırlar boyunca yaşadı. Noel gecesi çocuklara hediye verilirken bunları Noel Baba'nın gönderdiği söylentisi işte bu hikâyeden çıkmıştır.

Nikola bir zaman sonra Kudüs'e hacca gitti. Tekrar Patara'ya dönmedi. Kaş kazamızın 60 kilometre doğusundaki Myra'ya (şimdiki Demre) yerleşti. Orada kiliseye papaz oldu. Sonra Piskopos seçildi. Babasından kalan serveti fakir fukaraya dağıtmakta devam etti. 6 Aralık 342 de öldü. Kilise civarına gömüldü. Aziz ilân edildi. Kiliseye de Aya Nikola kilisesi adı verildi.

1087 de ticaret yapma maskesi altında Demre'ye gelen Barili İtalyanlar çok sevdikleri Aya Nikola, Müslümanların elinde kalmasın diye kemiklerini mezarından çıkarıp Bari'ye götürdüler ve orada Nikola'nın adına bir kilise inşa ettiler. Fakat fazla acele ettiklerinden kemikleri tamamen götüremediler. Bugün Nikola'ya ait iki kemik (bir çene kemiği ile bir omuz kemiği) Antalya müzesinde bir kutu içinde saklanıyor.

Aya Nikola 6 aralıkta ölmüş olmakla beraber ölüm gününe ait yortu İsanın doğduğu gün olan 25 aralığa kadar uzamış ve bugün Noel ile birleşmiştir. Böylelikle Aya Nikola da Noel Baba haline gelmiş oluyor.

CENGİZ

DÜNYANIN İLGİNÇ YERLERİ

Yeni Gine Yerlileri

Dünyada en çabuk ev yapılan memleketlerden biri Yeni Gine'dir.

İnşaat yapılacak yer belli edildikten sonra ağaçlar devrilerek iş başlar. 7 × 100 metre genişliğindeki yere birçok kazık dikine toprağa saplanır. Fakat bu iş yapılırken çekiç veya buna benzer âletler kullanıldığı sanılmasın; zira kuvvetli erkek kolları, kazıkları yere çakmaktadır. Ortadakiler damı taşıyacağı için, kenardakilerden biraz daha uzun tutulmuştur. Çivi bilinmediğinden onun işini sarmaşıklar görür. Adamlardan biri uzun sırıkların tepesine çıkar, diğerleri de ona yardım ederler. Böylelikle çatı direkleri ortadaki kazıkların arasına konur, ayrıca yan taraflara da bağlanır, hepsi birbirine sarmaşıklarla özentili bir şekilde tutturulup sarıldıktan sonra kulübe bitmiştir. O arada kadınlar etraftan topladıkları yeter derecede Sago ismi verilen büyük yaprakları dam için kesip biçerler, bunlar da dama serildikten sonra kazıklar üstündeki ev eksiksiz tamamlanmıştır. Yan duvarlar için yarılmış bambu kullanılır. Kulübenin zemini birbirine sarılmış kamış üzerine kocaman parçalar halinde ağaç kabuğu koymak ve onun üstüne de ateş için çamur sıvamakla yapılmıştır. Kadınlara ayrılan kulübelerin «yapım» şekli ise bambaşkadır.

Erkekler bu iş için yüksek bir kaç ağaç seçtikten sonra icab eden odun veya tahtayı sarmaşıklarla tepeye çekerler. Ağaç tepesinde «kulübe» yapmak güç ve zor olduğundan kadınlarınki

daha küçüktür. Buraya çıkmak için bir sarmaşık merdiven kullanılır.

Erkeklere ayrılan kulübelerde 100 _ 200 kişiye yer vardır. İçerisi kuru kafalar, kemikler ve Hindistan cevizleriyle süslenir.. Her insan avından sonra biblolar çeşitlenip çoğalır: taze kemikler, sinirleri üstünde adaleler ve buna benzer kıymetli eşya ki, bir zaman sonra hepsi tiksindirici bir şekilde kokar..

Her ateş yakılan yerin üzerinde odun dizmek için bir iskele vardır. Kaya - Kaya'lar kulübelerine girdikleri zaman ok, yay, kalkan ve mızraktan meydana gelen bütün mallarını da beraberlerinde getirirler. Silâhlar daima el altında bulundurulmaları için, uyudukları yerin yanı başındadır. İçerisi daima kalın bir dumanla kaplı olduğundan etrafı görmeye imkân yoktur.

Yağmur yağdığı zaman hepsi, tıpkı köstebekler gibi acıkıncaya kadar uyurlar. Bir Kaya-Kaya, uyandığı zaman kalkıp dışarı çıkarak, kadınlar kulübesinin önüne gidip ağaç üstündeki karısına seslenir. Tekrar yerine dönerken kahvaltısının biraz sonra kapı önünde hazır olacağından emindir. Şayet yağmur bütün gün yağarsa o da kulübesinde oturur, çene çalar. Fakat bambu yarıklarından içeri bir parça güneş sızdı mı asla uyku bilme. Derhal ava çıkarak bir yılan, kertenkele yakalar, ateşe atarak iştahla yer. Kızarmış yılan dişler arasında, dudakların yanında, gayet keskin bir bambu parçası ile bölünerek lokma lokma edilir, midede boş kalan yerleri de Sago doldurur. İşte Yeni Gine'de yaşayanların bu hayata uymaları icab etmektedir.

Tropik geceleri insanı korkudan titretecek kadar sessiz ve ıssızdır. Her an bir olay beklenir. Başa birdenbire bir kazık vurulacak sanılır.

Fakat Yeni Gine ormanlarında dünyanın en ilginç hayatı yaşanır.

KIRMIZI TÜYLER

Çok eski zamanlarda, büyük bir kış olmuş, köyleri karlar basmış. Bu köylerden birinin insanları, ateş yakacak bir şey bulamamışlar. Evlerine kapanıp titremeğe başlamışlar. Neredeyse soğuktan donacaklarmış. Bir gün, bu köyün üzerinden geçen bir Sakakuşu, soğuktan donarak köyün ortasındaki meydana düşmüş.

Biraz sonra, bu köye bir Ayı gelmiş. Köydeki soğuğu görünce kendi kendine:

— Pek yakında, bütün köy halkı soğuktan donup ölecek. Ondan sonra bu köyün biricik sahibi ben olacağım! diye söylenmiş.

Onun bu sözlerini Sakakuşu duymuş.

— Hayır! diye bağırmış. Ben onları kurtarırım.

Sonra hemen güneye doğru uçarak bir köye varmış. Bu köyün meydanlarında büyük ateşler yanıyormuş. Sakakuşu, yere inerek ateşten ucu korlu bir çırpı kapmış ve gerisin geriye uçmağa başlamış. Kanatlariyle ateşi rüzgârdan koruyormuş. Soğuktan donmakta olan köye gelince, ateşi ayaklarile oyduğu bir çukura koymuş. Sonra biraz çalı çırpı getirip ateşi tutuşturmuş. Alevleri biraz daha büyültmek için tekrar çalı toplamağa gitmiş.

O gider gitmez Ayı ateşin başına gelmiş. Köylülerin donmasını istediği için ateşi söndürmüş; yalnız hafif hafif parlıyan iki üç kıvılcım kalmış. Yeniden çalılarla dönen Sakakuşu kanatlarını savurarak ateşi tutuşturmak istemiş ve:

— Tutuş ateşim, insanları donmaktan kurtar, ateşim diye bağırmış.

Ateş alevlenmiş. Sakaku

şu tekrar çalı toplamağa gitmiş. O ayrılınca Ayı yine gelip ateşi söndürmüş. Sakakuşu tekrar çalılarla geldiği zaman bu defa ateşte parıldıyan bir kıvılcım bile görememiş ama, kanatlarını savura savura ateşi yine tutuş turmuş. Sonra da yeniden çalı toplamağa gitmiş. Ayı yine gelip ateşi söndürmüş. Son kıvılcım da sönmek üzereyken Ayı sevincinden:

— Artık bu yerlerin sahibi benim, diye bağırmış. Fakat Sakakuşu bu son kıvılcım sönmeden yetişmiş. Hem kanatlarını savuruyor, hem de:

— Tutuş, alevlen ateşim! İnsanları kurtar! diye yalvarıyormuş.

Zavallı hayvan, ateşi yakmağa çalışırken göğsündeki tüylerini yakmış. Fakat ateşe o kadar çalı yığmış ki, Ayı bu defa onu söndürememiş.

Köylüler, her tarafı bir parıltının sardığını görmüşler. Evlerinden dışarı fırlayınca büyük bir ateşle karşılaşmışlar. Sakakuşu hâlâ orada kanatlarını savurup duruyormuş. Herkes, yanan dallardan birini kaparak evine koşmuş, sobalarını, ocaklarını yakıp evlerini ısıtmışlar. İhtiyar bir nine de Sakakuşunu alıp evine götürmüş. Onu doyurup ısıtmış. Hayvanın ateşten yanmış olan göğsü kıpkırmızı bir haldeymiş.

İşte o zamandanberidir Sakakuşunun göğsünde, kırmızı tüyler vardır.

ZEYNEP RESİM ÇEKİYOR

OH İŞTE BURDA DURUYOR..
GETİR-DİM.
İYİ ATLA ARKAYA...
HERHALDE GÜZEL BİR RESİM OLACAK
BURDA DURALIM
ÖNCE SENİN RESMİNİ ÇEKEYİM.. GÖMLEĞİN ÇOK RENKLİ
OLUR
BİRAZ DAHA GERİ GİDER MİSİN?
YETERİ KADAR GERİLEYİNCE SESLEN
O KADAR YETER
H-H-H-HOOP!
BABA NEREYE GİDİYORSUN? TAM ÇEKİYORDUM RESMİNİ!
FAS!

HAYDI ÇEK RESMİMİ DE GİDELİM...
SENİ EN GÜZEL ŞEKİLDE RESME ALMALIYIM
ANLIYORUM
ŞİMDİ NEREDESİN?
OH.. ŞEY.. III... BURDAYIM.. ÇEK..ÇEK HADİ..
KR-A-A-A-A-A
ÇATIR
HAZIR MISIN BABA?
OH.. HAZIR MIYIM.. YOO.. EVET.. TAMAM
BİRAZ DAHA YUKARI ÇIKALIM.. BURADA IŞIK AZ...
ARTIK BİTSE ŞU İŞ..

ŞU RENKLI YAPRAKLARIN ÖNÜNDE DUR...
ÜZERİNE UZANSAM DAHA İYİ..
YİRMİ DAKİKADIR BURDAYIZ.. HÂLÂ RESİM ÇEKEMEDİK
FİLM ZİYAN OLMASIN DİYE..
HOOP!
BU YAPRAKLARIN ALTI ÇUKURMUŞ ÇEK BENİ..
ÇOK KÖTÜ.. GÜZEL RESİM ÇEKECEK YER BULAMADIK
ÇEKİVER ŞU RESMİ.
BAK BABA.. RESİM ÇEKMEK İÇİN EN UYGUN YER
PEKİ OLUR AMA ÇABUK BİTİR ŞU İŞİ..

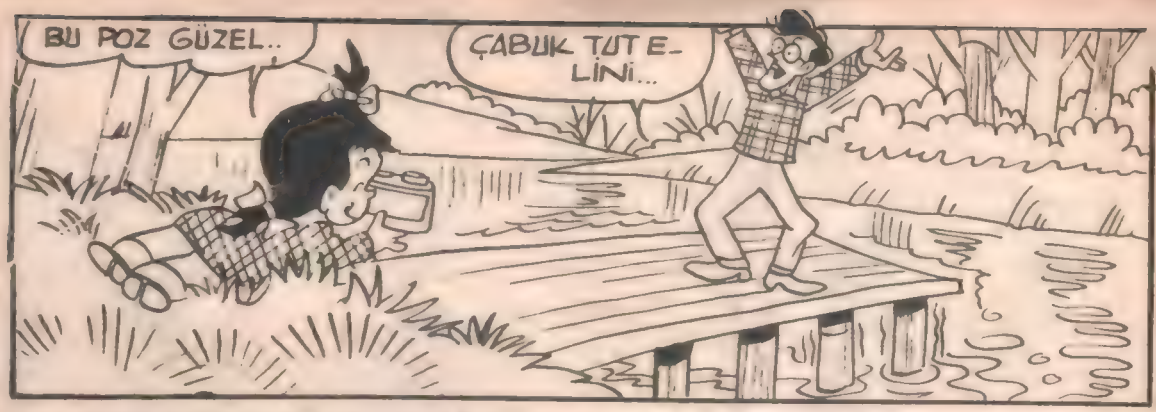
BU POZ GÜZEL..
ÇABUK TUT ELİNİ...

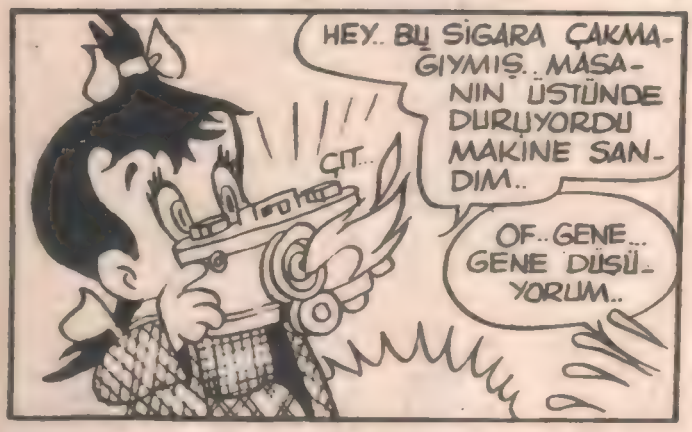
HEY.. BU SİGARA ÇAKMAĞIYMIŞ.. MASANIN ÜSTÜNDE DURUYORDU MAKİNE SANDIM..
ÇIT..
OF.. GENE... GENE DÜŞÜYORUM..

DÜŞ - DÜŞTÜM
SAPP

DIRR. DONUYORUM...
ÇABUK OL BABA HEMEN GİDELİM!

NASIL OLDU DA MAKİNE YERİNE ÇAKMAĞI ALDIN

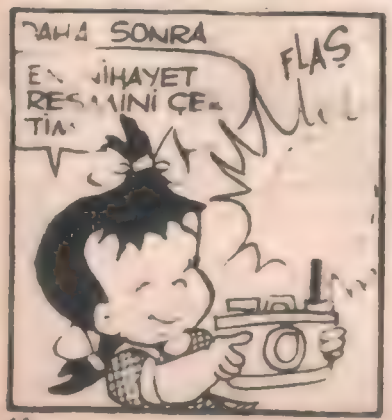
SONRA
FLAŞ
NİHAYET RESMİNİ ÇEKTİM

HAP_HAP_HAAPP... ŞUUUU !...
HİÇ DE İYİ BİR RESİM OLMADI..
SON

ÇOCUK YUVASI ANSİKLOPEDİSİ

Yamyam balıklar

Pirinnalar, kendilerinden yüzlerce daha daha büyük canlıları birkaç saniye içinde yiyip bitirirler.

Akvaryumda beslenen piranhalar, haftada iki kere beslenmekte ve her defasında da ağırlıkları kadar eti midelerine indirmektedirler.

Güney Amerika sularında piranha, insanların üzerine olduğu kadar cesaretle atılır. Bu küçük canavar, kendinden büyük avlarını parça parça yaparak yer bitirir.

Su hayvanları arasında kuvvet ölçüsü iri vücuttur. Herhangi bir büyüklükteki balık daima daha büyüğünden korkar. Fakat aç piranha, bu tabiat kanununun dışındadır. Bu vahşi yaratık yenebilecek her şeye saldırmakta kararsızlık göstermez.

Piranha, Amazon ve La Plata havzalarının ılık sularının yerlisidir. En çok bulunduğu yer ise Brezilya'dır. Kırmızı karnı ve kuyruğu, gümüşi sırtı ve altın renkli başı ile piranha, daha ziyade mercan balığına benzer.

Umumiyetle 30 cm. den daha kısa olan piranha küçük bir balık sayılır. Akvaryumdaki hemcinslerinin uzunluğu ise ender 16 cm. i geçer. Buna rağmen piranha'lar, Güney Amerika'nın en çok korkulan balıklarıdır.

Zoolojide «serrasalmo» diye tanının piranha'ların 40 kadar türü vardır. Bu geniş ailenin bazı türlerinin sadece ot yiyici olması hayret uyandırıcıdır. Piranha'ların en vahşisi, yerliler arasında Caribe yahut Piraya adlarıyla tanınan Serrasalmus Piraya'dır. Doğu Brezilya'daki Sao Francisco nehrinde yaşıyan bu piranhaların uzunluğu çok kere yarım metreyi bulur.

Bu büyük piranha'ların, insanlarınki gibi dişlerin dizili olduğu, ileriye doğru çıkık kudret li çeneleri vardır. Bu dişlerin her biri bir üzüm tanesi büyüklüğünde eti koparabilir.

Balıklar tek olarak dolaştıkları ve kan kokusu almadıkları vakit pek vahşi değillerdir. Kan

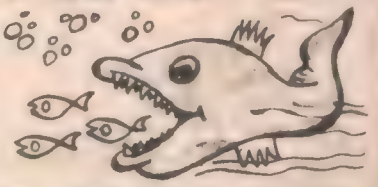

kokusu piranha'ları çılgına çevirir ve binlercesini kendine çeker. Bu şekilde hücuma geçen bir sürü piranhaya karşı gelmek imkânsızdır.

Kan kokusunu almış çılgın piranhalar korkmaz ve dağıtılamaz.

Diğer balıklarda olduğu gibi, piranha'larda yamyamlık temayülleri vardır. Piranha çiftleri ancak yeter derecede yer olduğu aman ve balıklar aynı büyüklükte iseler, aynı hazneye konulabilirler. Aksi halde, acıkınca, büyükçe balık, küçüğünü yer.

Biyolog Rakowicz: «Köpek balıklarının elinden kurtulan insanlar çoksa da piranha'ların arasına düşen bir insanın kurtulması için hakiki bir mucize lâzımdır. Piranha'lar, balıklar âleminin insan yiyenleridir» demektedir.

ÇOCUK YUVASI

ADRES: Kültür Yayın Ltd. Ort. Türk Ticaret Bankası Galatasaray — İstanbul
Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası

Sahibi: **Türk Ticaret Bankası Kültür Yayın Ltd. Ort.**
İmtiyaz Sahibi: **SABRİ SABİT SAĞIROĞLU**
Hazırlayan ve Yazı İşlerini fiilen idare eden: **Nuran D. ŞENER**
Resim işleri : **Altan DELİORMAN**

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 lira göndererek abone olabilirler.

Baskı Tarihi : 21 OCAK 1965

Yavaklı Kız

MASAL

VAKTİLE bir memlekette bir ihtiyar adamla bir yaşlı kadın yaşıyormuş. İhtiyarın bir kızı, kadının da bir kızı varmış. Yaşlı kadınınki çirkin, tenbel ve kötü kalpliymiş. İhtiyarın kızı ise, güzel, temiz kalpli ve çalışkanmış. Tanrı ona bütün iyi ve güzel huyları vermiş. Fakat bu iyi kız, hem üvey kızkardeşi, hem de üvey annesi tarafından çok hırpalanıyormuş Çok şükür Tanrıya uslu ve sabırlı bir kızmış, yoksa hali yamanmış. İhtiyarın kızı aşağı, ihtiyarın kızı yukarı, ormana, oduna o, değirmene o, çamaşıra hep o gidermiş. Akşamları her iki kız, komşulara oturmağa gittikleri zaman ihtiyarın kızı gevezelik etmez, bir bakır dolusu yün eğirirmiş Yaşlı kadının kızı ise bir bir güçlükle ancak bir iği doldururmuş. Gece, geç vakit eve dönünce, yaşlının kızı çabucak avluya atlar ve ihtiyarın kızına:

— Yünlerini bana ver, yoksa seni öldürürüm, diyerek kızın elinden yünlerini alır, koşa koşa yaşlı kadına ve ihtiyara gidip yünleri kendi büktüğünü söylermiş.

İhtiyar akşam tarladan eve geldiği zaman, kadının dili değirmen taşı gibi dönermiş. Yok ihtiyarın kızı yaramazmış, yok tembelmiş, yok soyu sopu bozukmuş... Yok akmış, yok karaymış.

İhtiyar, çok uysal bir adammış. Hep onun gözünün içine bakar hiç sesini çıkartmazmış.

Bir gün yaşlı kadın yine kızının kötülüğü ve tembelliği hakkında bağırıp çağırınca ihtiyar hemen kızını yanına çağırmış ve:

— Sen hiç söz dinlemiyormuşsun, kötü ağızlı ve huysuzmuşsun. Sen artık evimde kalamazsın. Haydi bırakıp başka yere git de şu kadının dilinden kurtulayım, demiş ve «Gittiğin yerlerde kendini sevdir, iyi ve doğru ol! İşten yılma sakın» diye kızına öğüt vermiş. Kız evden kovulduğunu anlayınca babasının elini öpmüş ve ağlaya ağlaya bırakıp gitmiş.

Yolda kendi kendine yürürken birden karşısına hasta ve kaburga kemikleri sayılacak kadar zayıf bir köpek çıkmış Köpek onu görür görmez:

— Güzel kız, ne olur benim karnımı doyur, çok açım, demiş. Kız köpeğe acımış ve onu bir güzel yıkayıp karnını doyurmuş. Sonra tekrar yoluna devam etmiş.

Pek çok gitmemiş. Birden önünde daha yeni çiçek açmış bir armut ağacı görmüş. Ağacın her tarafı tırtıl içindeymiş. Armut kızı görünce:

— Hamarat kız, bana bak! Beni bu tırtıllardan temizle, bir gün ben de senin işine yararım, demiş. Hamarat kız, armudu dikkatle kuru dallardan ve tırtıllardan temizlemiş, sonra yine yoluna devam etmiş. Fakat biraz ilerde içi çamur dolu bir kuyu görmüş. Kuyu da:

— Güzel kız, bana da bak ne olur, demiş. Birgün ben de senin işine yararım.

Kız, kuyuyu da temizleyip yoluna devam etmiş. Giderken

bir de ne görsün? Önünde sıvanmamış, nerdeyse yıkılacak bir fırın... Fırın onu görür görmez:

— Güzel ve hamarat kız, beni sıva, belki ben de bir gün senin işine yararım, diye yalvarmış.

İş yapmaktan bıkmayan kız kollarını sıvayıp, çamur karmış ve fırını o kadar iyi sıvamış ki, sanki, yepyeni olmuş. Sonra ellerinin çamurunu yıkamış ve tekrar yoluna koyulmuş. Böylece gece gündüz giderken, bilmem nasıl olmuş, yolunu şaşırıvermiş. Fakat Tanrıdan ümidini kesmeyip yoluna devam etmiş. Günlerden bir gün karanlık bir ormandan geçerken birdenbire aydınlığa kavuşmuş. Aydınlıklar içinde salkım söğütlerin gölgelendirdiği, küçük bir ev görmüş. Eve yaklaştığı zaman, birden karşısına bir kadın çıkmış ve ona:

— Kızım ne arıyorsun buralarda, sen kimsin? diye sormuş.

Kız içini çekmiş:

— Anasız, babasız bir kızcağızım. Beni doğuran anamın, ellerini yanına uzattığından beri çektiklerimi bir Tanrı bilir. Kendime bir kısmet arıyorum. Kimseyi tanımadığım için şurada, burada gezerken yolumu şaşırdım, senin evine rastladım. Yalvarırım beni konakla demiş. Kadın başını kaşıyarak:

— Zavallı kız, demiş, İyi ki Tanrı seni bana göndermiş. Ben Pazar Anayım. Bugün evim de iş görürsen seni yarın evden eli boş çıkartmam, demiş.

— Peki anacığım, fakat ne iş yapacağımı bilmiyorum.

— Şu benim uyuyan çocuklarımı çağır, onları yıka. Sonra da bana yemek hazırla, eve dönüdüğüm zaman, yemekleri, ne soğuk, ne sıcak, tam yenecek gibi bulmalıyım demiş ve bırakıp gitmiş.

Kız hemen kollarını sıvayıp işe başlamış. Önce ateşe su koymuş sonra dışarı çıkıp:

— Çocuklar, çocuklar, gelin sizi yıkayacağım, diye bağırmaya başlamış. Fakat başını çevirince ne görsün? Orman bir sürü yılan ve çeşit çeşit hayvanlarla kaynaşmıyor mu? Kız ilk önce bunlardan korkmuş, sonra onları birer birer içeri alıp güzelce yıkamış. Sonra da yemek hazırlamaya başlamış. Pazar Ana eve dönüp de çocukları iyice yıkanmış ve bütün işleri yapılmış görünce çok sevinmiş. Sofraya oturduktan sonra kıza:

— Tavan arasına çıkıp istediğin bir sandığı al. Fakat sandığı evine gidinceye kadar açma, demiş. Kız tavana çıkınca bir sürü sandık görmüş. Bazıları eski ve çirkin, bazıları yeni ve güzelmiş. Fakat o, aç gözlü olmadığından içlerinden en eskisini seçmiş. Sandık sırtında yere indiği zaman Pazar Ana biraz kaşlarını çatmış ama, ne yapsın. Kız sandığı sırtına almış ve sevinçle yine geldiği yoldan babasının evine dönmüş.

Yolda bir de ne görsün? Onun sıvadığı fırın kabarmış ve kıpkırmızı böreklerle dolmuş. Kız fırından bir kaç börek almış ve yoluna devam etmiş. Biraz ötede, onun tamir etti kuyuya rastlamış. Kuyu, ağzına kadar gözyaşı gibi berrak, tatlı ve buz gibi soğuk suyla doluymuş. Kuyunun üstünde de iki gümüş bardak varmış. Kuyudan su doldurup kana kana içmiş, sonra bardakları yanına alıp yürümüş. Epey gittikten sonra bir de ne görsün? Onun tırtıllarını temizlediği armut ağacı sarı ve bal gibi tatlı armutlarla dolu değilmiymiş. Armut, kızı görünce dallarını aşağı eğmiş. Kıza meyvalarından ikram etmiş. Kız biraz ilerde o zayıf köpekle de buluşmuş. Köpek şimdi boynunda bir dizi altın taşıyormuş. Bu altınları hemen kıza uzatmış.

Kız birgün nihayet babasının evine varmış. İhtiyar onu görünce sevinmiş. Kız da altın dizisini ve bardakları çıkarıp babasına vermiş. Sonra beraber sandığı açmışlar. Sandıktan

sayısız at sürüleri, sığırlar ve koyun sürüleri çıkmış. İhtiyar bunca zenginliği görünce hemen gençleşmiş.

Yaşlı kadının canı öyle sıkılmış ki, öfkesinden ne yapacağını bilmiyormuş. Kadının kızı o zaman dişlerini sıkmış ve:

— Bırak anacığım, dünyanın zenginliği onlarda değil ya. Ben gider, sana daha iyilerini getiririm demiş ve öfkeyle evden çıkıp gitmiş. İhtiyarın kızının gittiği hep o yoldan, epey yürümüş, hasta ve zayıf köpekle o da buluşmuş, tırtıllı armut ağacına o da rastlamış, kuru ve çamurlu kuyu ile ve sıvanmamış fırınla karşılaşmış fakat, hem köpek, hem armut, hem kuyu, hem fırın «Bizi bu halimizden kurtar» diye yalvardıkları zaman, o onlara öfke ve alayla:

— O güzel ellerimi sizin için kirletemem. Sizin gibi benim çok hizmetçim vardı, demiş. Nihayet o da Pazar Ana'ya varmış, fakat burda da hep suratsızca, maskaraca hareket etmiş. Pazar Ananın çocuklarını güzelce yıkayacağı yerde, öyle bir yıkamış ki, çocuklar acı ve yanıktan deli gibi kaçışmışlar.

Sonra yaptığı yemekler ağıza konacak gibi değilmiş. Pazar Ana gelip de evde olup bitenleri görünce ağzı bir karış açık kalmış. Fakat iyi bir kadın olan Pazar Ana, bunun gibi, tembel ve aklı oynak bir kızla boy ölçüşmeye kalkmamış. Tavana çıkıp, hoşuna giden bir sandık seçip kısmetini aramaya gitmesini söylemiş.

Bunun üzerine, kız tavana çıkmış ve en güzel, en yeni sandığı almış. Çünkü o hep en iyi, en güzel olanı almaktan hoşlanırmış. Tavandan sandığı indirir indirmez, Pazar Anaya Allahaısmarladık bile demeden, çıkmış ve hemen evinin yolunu tutmuş. Pazar Ana arkasından gelip sandığı almasın diye öyle gidiyormuş ki, topukları çatırdıyormuş.

Fırına vardığı zaman ne görsün? İçi taptaze börek dolu, fakat almağa yaklaştığı zaman ateş parlayıvermiş ve alama - mış. Kuyuda gümüş bardaklar duruyormuş ama, elini bardağa uzatıp su almağa kalkınca bardaklar yokolmuş ve kuyudaki su birden kuruyuvermiş. Dalları toprağa değercesine armut veren, armut ağacının yanından geçerken canı öyle armut istemiş ki. Fakat almaya kalkınca dalları bulutlara kadar çıkmış. Daha ilerde köpekle de buluşmuş. Boynundaki altın dizisi şimdi de varmış ama, kız onu almak istediği zaman köpek den onu ısırmış. Nihayet aç susuz bir halde anasının evine varmış. Anasına:

— İşte anacığım, onlar gibi biz de zengin olduk, diye bağırmış. Kadın sevincinden az kalsın çıldırıyormuş. Fakat sandığı açınca içinden sürü ile yılanlar çıkmış. Yaşlı kadın ve kızı korkudan bayılmışlar.

Yılanlar sandığı alıp gitmişler. Kötü yürekli yaşlı kadın ile kızı da artık orada duramamış ve başka ülkeye gitmişler.

İhtiyar adam ile kızı zengin ve mutlu uzun bir ömür yaşamışlar.

SİZİN KÖŞENİZ

MAVİ TUNANIN HİKÂYESİ

BESTEKÂRIN karısı, kocasının kirli gömlek yığınına bakarak içini çekti. Bütün gün musiki bestelemekten daha yorucu bir iş yapmıyan bir adamın, nasıl olup da bu kadar gömlek kirletebildiğine şaşıyordu. Bir anlık dalgın kocasının, yığındaki gömleklerden birinin kolunu sıra sıra nota karalamış olduğunu farketti.

Her halde bu beste onun hoşuna gitmemiş olacaktı. Kadın, çekip aldığı gömleği tekrar yığının üzerine atacakken bir an durdu. Musiki okumağa alışmış gözleri, ilk notaların musikisini çıkarıvermişti. Kadın, musikiyi ıslıkla çalmağa başladı. Bu parçaya hayran kalmıştı.

Bir saate kadar bir arkadaşı ile buluşacağı için, bu gömleği bir kenara ayırdı, diğerlerini de çamaşırcı kadının gelip alması için bir yığın halinde toparladı. Giyindikten sonra tekrar aşağı indiği vakit, kadıncağız, ayırdığı gömleğin de diğerleriyle gitmiş olduğunu gördü. Kendisi yukarıda giyindiği sırada, çamaşırcı kadın gelmiş ve bütün gömlekleri götürmüştü.

Çamaşırcı kadının nerede oturduğunu bilmemesine rağmen, kadıncağız, derhal bir arabaya atlıyarak sokak sokak dolaşmağa başladı. Çamurlu yan sokaklarda gelen geçenlere Bn. Donavan'ın nerede oturduğunu sorduğu vakit, hep «Bn. Donavan mı? Bilmiyoruz» cevabiyle karşılaşıyordu.

Saatlerden sonra, bir şarapçı dükkânındaki ihtiyar bir kadın onu Bn. Donavan'ın evine götürdü. İçeri koşan kadıncağız, kıymetli gömlek tam sıcak sabunlu suların arasına gömüleceği sırada, çamaşırcının kolunu yakaladı.

Johan Strauss'un ölmez «Mavi Tuna» valsi, böylece sırf Bn. Strauss'un çabuk düşünerek harekete geçmesi sayesinde, müzik dünyasına armağan edilebilmiştir.

★

Gönderen: Ahmet CEDE
(İzmir)

★

İHTİYAR MEŞE

O yaz, kuraklık, New Jersey hükûmetindeki yeşil çayırları kahve rengiye çevirmiş ve New Jersey'lilerin iftihar ettikleri ağaçların yapraklarını vaktinden evvel dökmüştü.

Kuraklığın 43. gününde, küçük bir şehrin fakirler mahallesinden geçen, Tom Grenfield adlı genç bir ziraatçi, tozlu yolda bir kova su sürükliyen ihtiyar bir kadına rastladı. Otomobilinin kapısını açarak kadına:

— Sizi istediğiniz yere götürmeme izin verir misiniz? diye sordu.

İhtiyar kadının evi birkaç dakikalık yerdeydi. Grenfield, kadının suyu ne yapacağını merak ediyordu. Onun kovayı bahçeye sürüklediğini ve büyük bir meşe ağacını sulamağa başladığını görünce hayretler içinde kaldı.

— Bu ağacı sulamak için mi bir kova dolusu suyu 1 kilometre öteden taşıdınız? diye sordu. Kova oldukça ağırdı, siz de herhalde 70 yaşında varsınız. Kadın:

— 81 yaşındayım, dedi. Bu ağaç kurursa ne yaparım bilmiyorum. Hayatta yegâne dostum odur. Onunla küçüklük bir kızken ahbap olmuştum. Yürümeği beceremediğim zamanlar, annem beni bu ağaca bağlardı. Bugün çoktan ölmüş olan kimselerle bu ağacın etrafında ne oyunlar oynamıştım

Ertesi gun ihtiyar kadın su dolu kovasiyle evine yaklaştığı sırada, ağacın etrafında birkaç işçinin toplanmış olduğunu gördü.

— Ağacımı bırakın, diye bağırdı.

İşçilerin başı bunun üzerine:

— Ağacınızın köklerinin etrafında kanallar açtık ve onları kamyonumuzdaki deponun suyuyla suladık, dedi.

İhtiyar kadın kamyonun üstünde «Grenfield Fidanlığı» adının yazılı olduğunu gördü.

— Sizi çağıran ben değilim ki, dedi. Sizi kim buraya yolladı?

— Bizi yollıyan, adını söylemedi.

İşçiler, kamyonlarına atlayıp giderlerken canlanan ağacın altında duran ihtiyar kadın, sevinçten yaşaran gözleriyle arkalarından bakıyordu.

★

Gönderen: Gülcan DİRİM
(Isparta)

Funduk

GEMİCİ OLUYOR

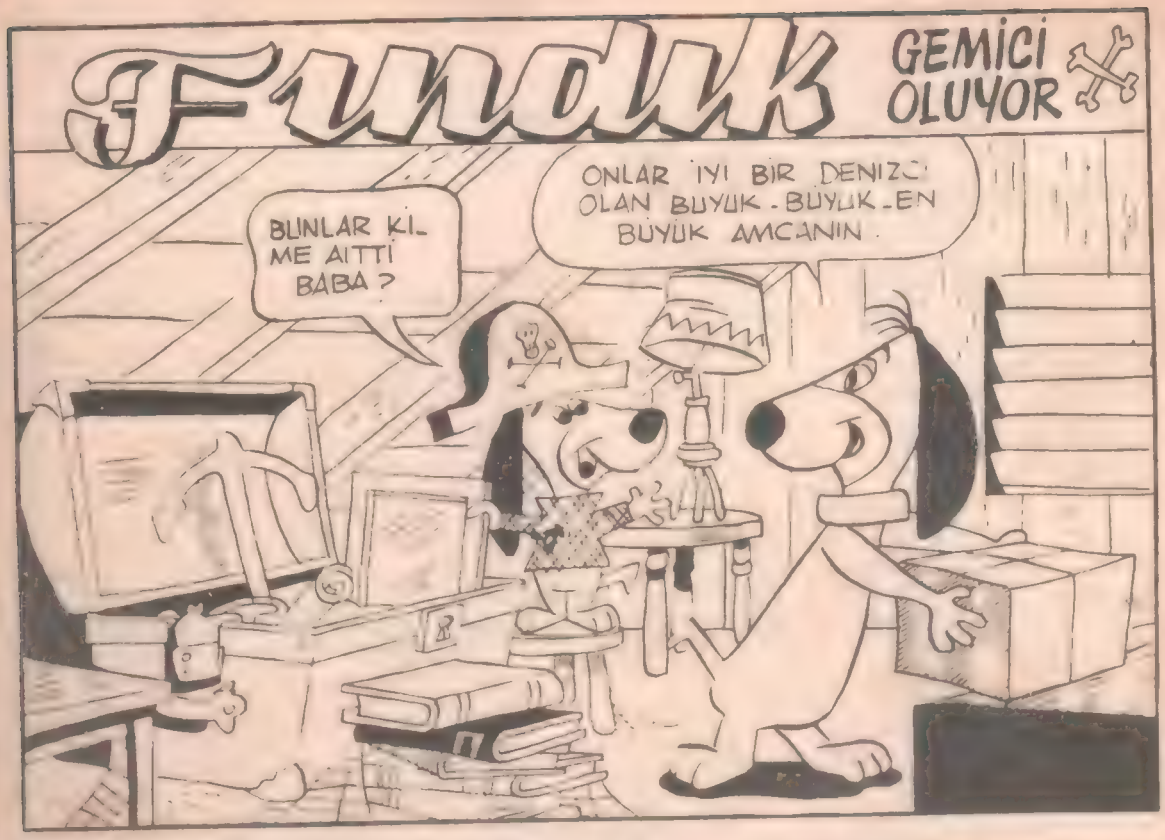

MECBUR OLUNCA
G..U..M
BANA ARKADAN SALDIRACAK ADAMIN BU DENİZLERDE BULUNMADIĞINI ÖĞRENMEDİN Mİ ?

ŞİMDİ GİT BİRAZ İSTİRAHAT ET..
VINN
PAT...!

O DAİMA TEHLİKELERLE KARŞI KARŞIYAYDI.. DÜŞMANLARINDAN EN KORKUNCU KARABELÂ ADINDAKİ MEŞHUR KORSANDI...
OHHO.. BİZİM KOCA FINDIK DOSTUMUZ GELİYOR..

KAPTAN.. KARABELÂ GELİYOR...
HIMM.. TELÂŞA LÜZUM YOK

HAYDİ.. PLÂNIMIZI TATBİK EDELİM..

HAZIR OLUN.. HEY.. NE OLUYOR

BİZ KARABELÂYA KARŞI KOYAMAYIZ.. ÖNCE SENİ TEMİZLEYELİM...

ADAMLARI ONA HEMEN CEPHE ALMIŞLARDI

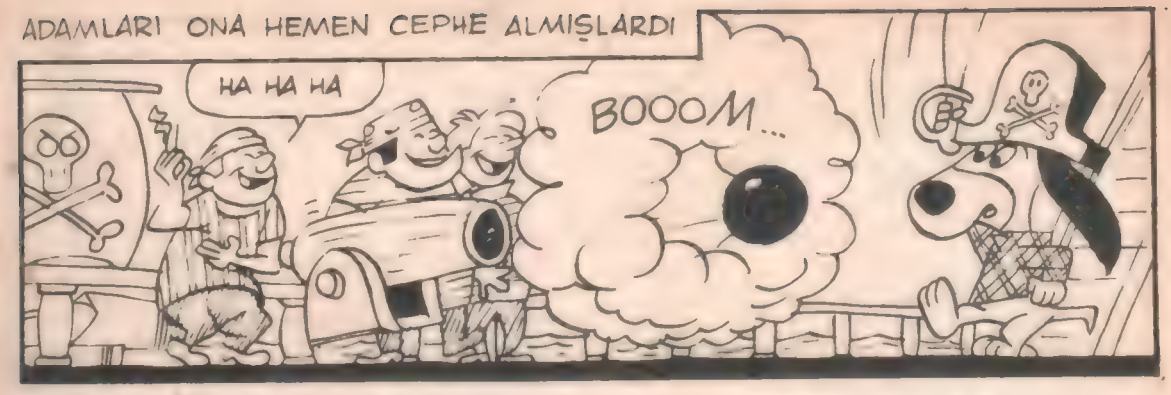

FAKAT KOCA FINDIK REİS BİR KILIÇ VURUŞU İLE GÜLLEYİ GERİ ÇEVİ - RİVERMİŞ...

GÜLLE DOĞRU KARABELÂNIN GEMİSİNE İSABET ETMİŞ...

SONRA... TAYFALARI CEZALANDIRMIŞ...

VE YENİ MACERALARA DOĞRU YOLA ÇIKMIŞ...

FAKAT ÇOK GEÇMEDEN BİR DENİZ HORTUMU İLE KARŞILAŞTILAR...

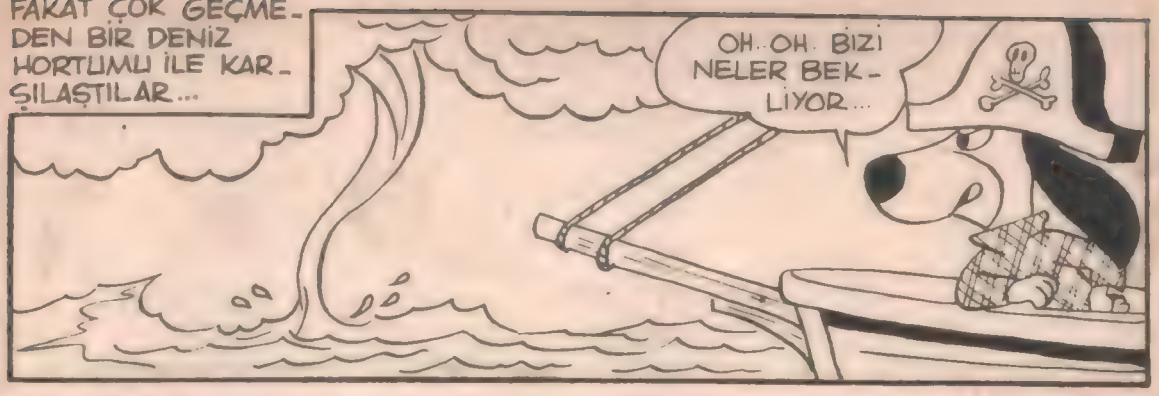

FAKAT ADAMLARI ONU BU SEFER GAFİL AVLAMASINI BİLMİŞLER...

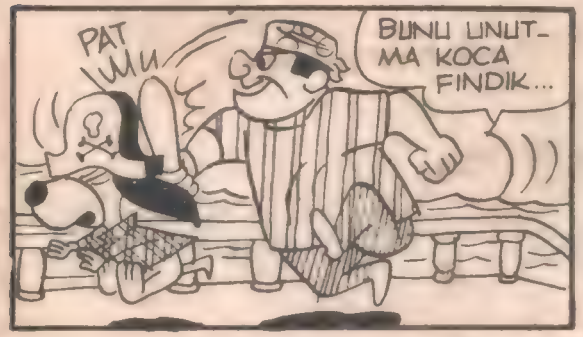

TAYFALAR ONU BİR DİREĞE SIKICA BAĞLAYINCA MEYDANI BOŞ BULUP OYUN OYNAMAYA BAŞLAMIŞLAR...

ÇOK YORULUNCA FINDIK REİSİN ADAMLARI DERİN BİR UYKUYA DALMIŞLAR...

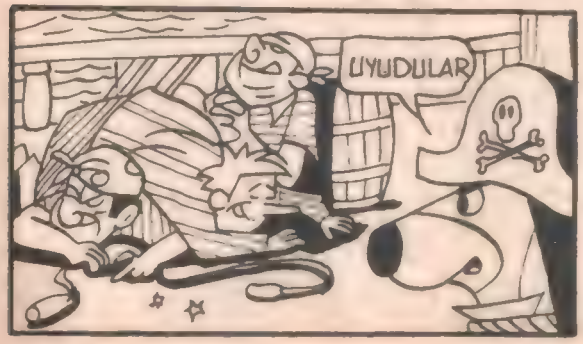

DERKEN BIR YILDIRIM...

ADAMLARINI BU SEFER O SIKICA BAĞLAMIŞ. ONLAR HALÂ UYUYORLARMIŞ...

GEÇİKMEDEN HEMEN HALATLARDAN BİR KEMENT HAZIRLAMIŞ...

İYİCE HESAPLAYIP NİŞAN ALMIŞ

VE KEMENDİ SALLAYIP HORTUMUNU GEÇİRMİŞ...

VE HORTUMA TUTUNARAK GEMİYİ İLERİ DOĞRU ÇEKMEYE BAŞLAMIŞ..

SONRA BIRDEN KEMENDI BIRAKINCA UZAKLAŞMIŞ

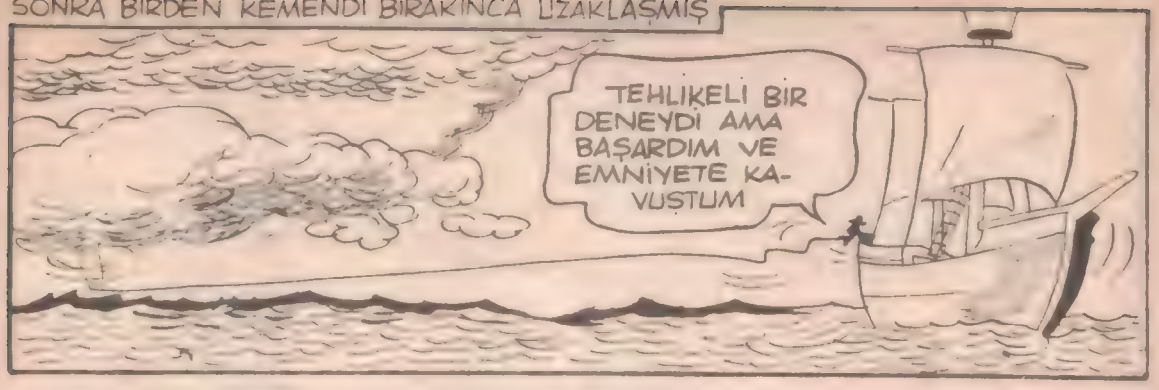

EĞLENCELİ SAYFA

Nasıl Çıkarsak ?

Bayan kocasile telafonda konuşuyordu. Küçük Fikret içeri girmişti. Annesi Fikreti yanına çağırdı.

— Gel Fikret dedi. Kulağını buraya ver de baban ile konuş Fikret telefone eğildi, Babası;

— Oğlum sen misin? deyince Fikret hıçkıra hıçkıra ağlamağa başladı.

Annesi sordu:

— Nedir oğlum neden ağlıyorsun?

— Nasıl ağlamayayım, babam şu küçük deliğe sıkışmış ora dan nasıl çıkaracağız.

Aşağıdaki resimde noktalı rakamları birleştirirseniz nöbetçinin neyi beklediğini kolayca bulabilirsiniz

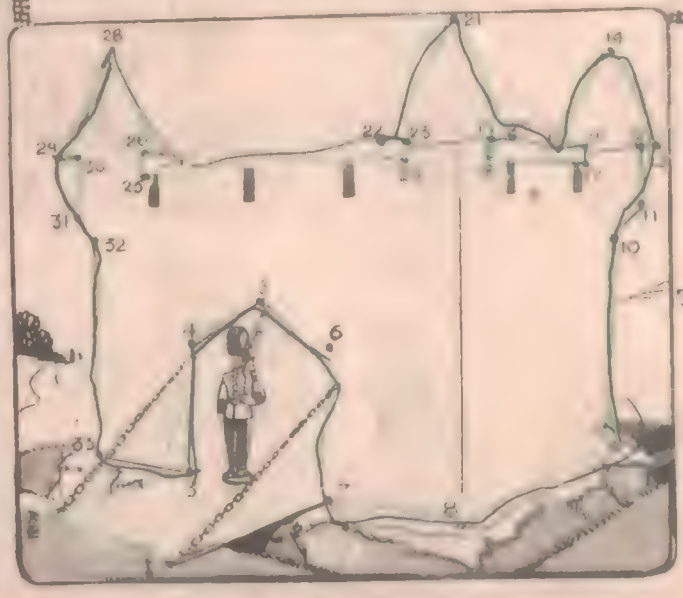

Yukardaki resmin ortasında bulunan şatoda bir prenses tutsak edilmiş. Hangi yoldan şatoya varıp kurtarabilirsiniz ?

Tonton, Bobi'nin ipini nasıl bulsun?..

★

SİZ OLSANIZ !

Öğretmen:

— Balıklar neden konuşmazlar ?

Öğrenci:

— Öğretmenim, siz de başınızı suya sokarsanız, elbette konuşamazsınız!

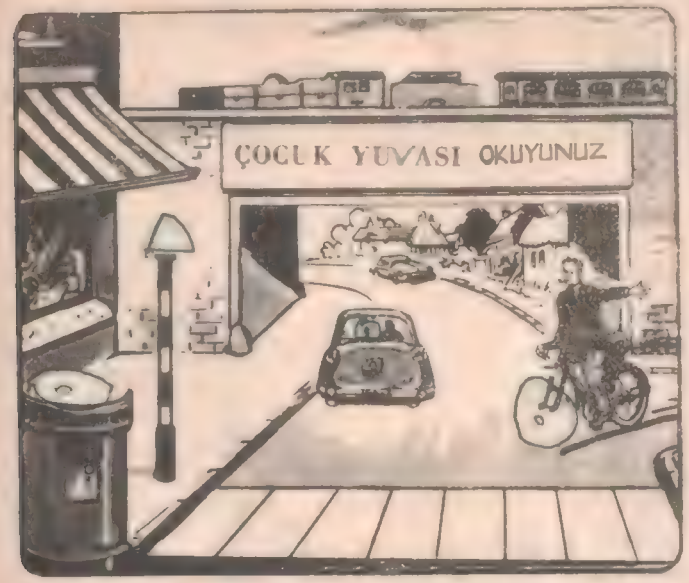

Yukardaki resmi çizen ressam bazı cisimleri tamamen çizmeyi unutmuş.Bunlar hangileri bulabilir misiniz ?

★

Yandaki resimde gördüğünüz hayvan aslında mevcut değildir. Üç hayvanın birleştirilmesinden meydana gelmiş.Bu hayvanlar ne olabilir?

★

İşte size güzel bir boyamaca.Hemen kuru kalem boyalarınızı alıp işe koyulun.

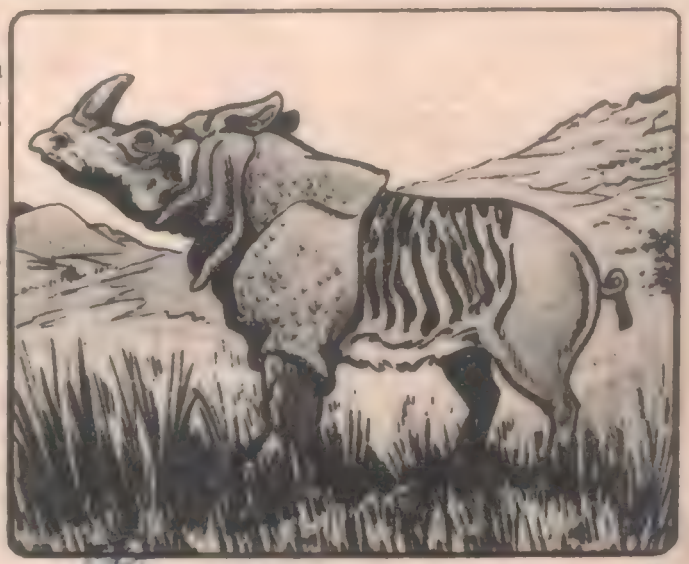

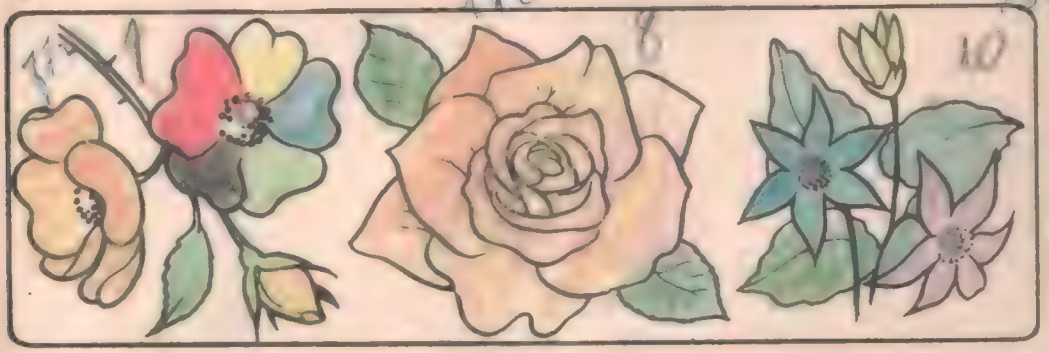

HERKÜL PALAZ

YAĞMURLU BİR GÜN

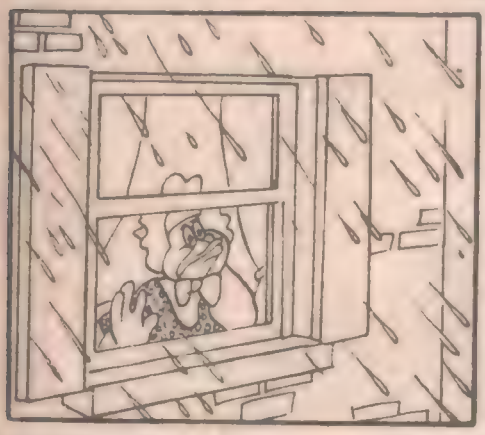

OH!
IYİ YA YERE BIRAKAYIM
BU YAPTIĞIN İŞ ÇOK KÖTÜ
KAZA OLDU...!
DUR SANA YARDIM EDEYİM..
İSTEMEM.. İSTEMEM!
İİİİ... ARTIK BİR ŞEY YAPMİİCAAM..
AĞLAMA..AĞLAMA.. AL ŞUNU..
ŞİMDİ HER YERİ TEMİZLERİM
ÇAAT!..
ŞANGIR
OH.. KİM ATTI BU SÜT ŞİŞESİNİ YERE?
KARYOLANA YAT VE ORADA BEKLE..
ÜFF...
BURADA USLU OTURMAYI ÖĞRENENE KADAR BEKLE...
OKUL ÇAĞIM GELİNCE NE OLACAK?

ZAVALLI KÜÇÜK... HEMEN UYUDU
ZZZZZZ

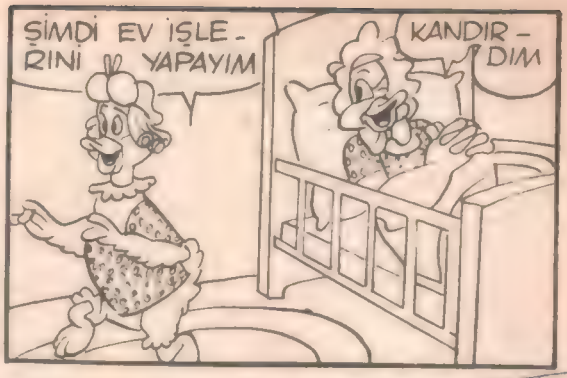
ŞİMDİ EV İŞLERİNİ YAPAYIM
KANDIRDIM

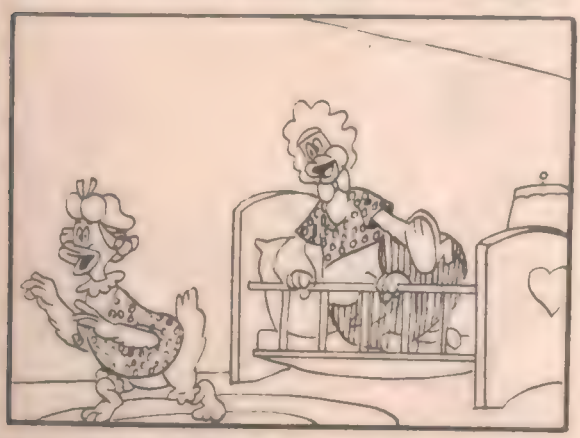

BU SABAHKİ TELEVİZYON PROGRAMINI DİNLEYEYİM...

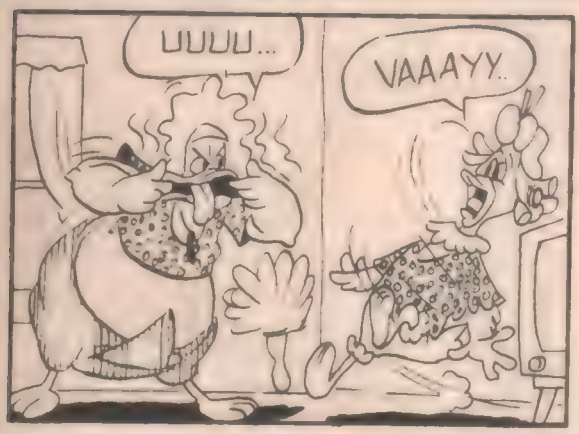
UUUU...
VAAAYY..

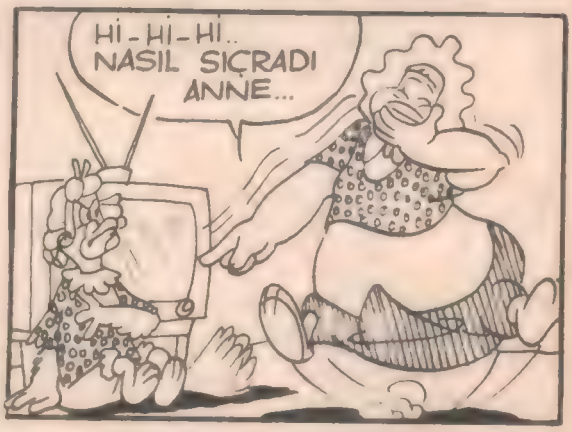
Hİ-Hİ-Hİ.. NASIL SIÇRADI ANNE...

HAYDİ AL DA YAP BAKAYIM... BEN DE RAHAT EDEYİM...
OO.. AMCAYA BAKIN..
GÜNAYDIN ÇOCUKLAR....

TELEVIZYONU NİYE KAPATTIN..
DUR BAK
BU TOZLARI DA TEMİZLE..
OOF...
ŞİMDİ ŞU SÜPÜRGENİN ARKASINI AÇAYIM..
BAK ANNE ONLAR DA TEMİZLENDİ
SAATLER SONRA
OH.. BAŞIM ÇATLIYOR
HAYDİ DEH KOŞ YAVRUM KOŞ.. DEH.
OH-BALIK..BALIK DÜŞÜYOR..
ÇAT..
NE HOŞ OYUN...
BİR DAKİKA DAHA GECİKSEYDİM KIRILMIŞTI..
İŞTE YERİNE KONDU...
ÇATIRR

ATIM ZAMANINDA DURMADI...
SEN HÂLÂ OTURMADIN MI?
DÜÜÜT
OTURUYORUM..
DAN DAN DAN
NEYSE ARTIK GÜN BİTİYOR..
AZ SONRA...
OH.. İŞTE BABA...
NEYSE EVİME GELDİM
BABASININ KÜÇÜK OĞLU BU YAĞMURLU GÜNDE USLU OTURDU MU?
TABİİ
BABASININ SEVGİLİ OĞLUNUN BU YAĞMURLU GÜNDE NELER YAPTIĞINI SANA ANLATAYIM
GECE OLUNCA...
ZZZZZ
...VE BÖYLECE AKŞAM OLDU...
YETER.. BAŞIM ÇATLAYACAK ARTIK...
32
SON

Bir Yılbaşı Hikâyesi

KÜÇÜK Jean Grace'in, dükkânının kapısını açtığı gün, Pete Richards, yaşadığı şehrin en yalnız adamıydı.

Pete'nin dükkânı, kendisine, büyük babasından miras kalmıştı. Ufak camekânı, bir sürü antika eşya ile dolu idi. Amerikan iç savaşından evvel moda olan bilezik ve madalyalar, altın yüzükler, gümüş kutular, yeşim taşı ve sedefden kabartmalar, porselen biblolar, bu camekânda yanyana dizilmişti.

Bir kış günü, bir çocuk alnını camekâna dayamış, bir şeyler arıyormuş gibi, her antikayı teker teker gözden geçiriyordu. Nihayet gülümsiyerek doğruldu ve dükkâna girdi.

Pete Richards'ın karanlık dükkânı, camekânından daha karışıktı. Mücevher mahfazaları, düello tabancaları, saatler ve lâmbalar raflardan taşıyor! yerler, mangallar, utlar ve adı bile unutulmuş bir sürü antika eşya ile dolmuş bulunuyordu.

Yaşı 30 dan fazla olmadığı halde, saçları, ağarmağa başlıyan Pete Richards, tezgâhın arkasında duruyordu. Küçük kız, ellerinden kalın yünlü eldivenlerini çıkarıp tezgâhın üzerine koyduktan sonra:

— Efendim, camekânınızdaki mavi boncuklu kolyeyi görebilir miyim, dedi.

Pete, camekânı dükkândan ayıran perdeyi aralıyarak kolyeyi çıkardı. Süs eşyasını kızın önüne koyarken, türkuaz boncukların, ellerinin solgunluğunun yanında, pırıl pırıl yandığını görülüyordu.

Çocuk, kendi kendine:

— Ne kadar güzel! diye söylendi.

Sonra sesini yükselterek:

— Bunları bir paket yapar mısınız, lütfen... dedi.

Pete, kızın yüzüne dikkatle baktı.

— Bunları kimin için alıyorsun? diye sordu.

— Ablam için. Ablam bana bakıyor. Bu yılbaşı, annemin ölümünden sonraki ilk yılbaşıdır. Günlerdenberi, ablam için en güzel yılbaşı hediyesini arıyorum.

Pete, yorgun bir sesle:

— Ne kadar paran var? diye sordu.

Küçük kız, birkaç saniyeden beri mendilindeki düğümleri açmağa uğraşıyordu. Buna muvaffak olunca, bir yığın kuruş, tezgâhın üzerine döküldü. Çocuk gururla:

— Kumbaramı boşalttım, dedi.

Pete Richards ona dikkatle baktı. Sonra kolyeyi önünden çekti. Kızcağız, kolyenin üzerindeki etiketi görmüyordu. Pete, ona gerçeği nasıl söyliyebilecekti. Kızın tatlı mavi gözleri, kalbindeki eski bir yarayı deşiyordu. Pete:

— Bir dakika bekle, diyerek kıza arkasını döndü.

Tekrar Jean Grece'in yanına döndüğü vakit, elinde, yeşil bir kurdele ile bağlanmış küçük bir paket vardı.

Kız, koşarak dükkândan çıkarken ona tatlı tatlı gülümsedi. Pete, kızı camekândan gözleriyle takip etti. Jean Grace ile mavi kolyesi, bir türlü unutamadığı acı bir hatırayı canlandırmıştı. Kızın saçları altın sarısı, gözleri deniz mavisi idi. Petenin de vaktiyle tıpkı onun gibi

altın saçlı ve mavi gözlü bir kızı vardı. Turkuaz kolye günün birinde onun olacaktı.

Fakat yağmurlu bir gece, ıslak bir yolda kayan bir kamyon, Pete'nin rüyasına son vermişti. Kızı kazada ölmüştü.

O günden beri Pete Richards, ıstırabiyle başbaşa yapayalnız yaşıyordu. Dükkânında işleri iyi gittiği halde, iş saatlerinden sonra, hayat kendisine pek boş geliyordu.

Jean Grace'in mavi gözleri, ona, kaybettiği kızını hatırlatmıştı. Bu olayı takip eden on gün içinde, Pete, dükkânında başını kaşıyacak vakit bulamadı. Dükkâna dolan geveze kadınlar, her eşyayı elliyorlar ve durmadan pazarlık ediyorlardı. Yılbaşından bir gün evvel, son müşteri de çekilip gittikten sonra, Pete rahat bir nefes aldı. Bir yıl için, yılbaşı kargaşalığından kurtulmuştu.

Tam dükkânını kapıyacağı sırada, bir genç kız kapıyı açarak telâşla içeri girdi. Kıza bir göz atan Pete, onun kendisine yabancı gelmediğini, fakat onu ne zaman ve nerede gördüğünü hatırlıyamadığını farketti Altın sarısı saçları ve iri mavi gözleri vardı. Genç kız, hiçbir şey söylemeden, çantasından yeşil bir kurdele ile sarılmış ufak bir paket çıkardı. Bir an sonra, Pete, pırıl pırıl yanan türkuaz kolyeyi karşısında gördü. Kız:

— Bu kolye sizin dükkânınızdan mı alındı diye sordu.

Pete başını eğince devam etti:

— Taşları sahici mi?

— Evet.

— Bunu kime sattığınızı hatırlıyor musunuz?

— Evet. Küçük bir kızdı. Ablası için bir yılbaşı hediyesi almak istediğini söylüyordu.

— Peki, bu kolyenin değeri nedir?

— Bunu söyliyemem.. Satılan eşyanın fiatı, yalnız satıcı ve alıcı tarafından bilinen bir sır olarak kalır.

— Fakat Jean'ın birkaç kuruştan fazla parası yoktu. Bu kolyeyi nasıl satıl alabildi?

— Jean, bu kolyeyi, bir insanın ödeyebileceği en yüksek fiata satın aldı. Bu kolye için herşeyini verdi. Ablasına duyduğu sevginin değeri eşsizdi.

Küçük antikacı dükkânında bir sessizlik oldu. Dükkânın havasında bir değişiklik olmuştu. Fakat kızın, yüzündeki hayret ifadesi gitmemişti.

— Peki, siz ne diye bu iyiliği yaptınız? diye sordu.

Pete, paketi kızın avucuna koydu. Sonra:

— Yeni yıl girdi, dedi. Ne yazık ki benim hediye verebilecek kimsem yok. Fakat hiç olmazsa bana, sizi, kapınıza kadar geçirmeme ve orada, yeni yılınızı kutlamama izin verir misiniz?

Böylelikle Pete Richards ile adını bilmediği genç kız, bütün dünyaya ümit getiren büyük günün başında, mutlu insanların arasından geçerek evlerine gittiler. Orada Pete'yi sanki küçük kızı bekliyordu.

Büyük Avlar

Kartal

HAVALARIN KUDRETLİ HIZLI ŞAHANE CESUR KIRALI...

AZAMETİ VE GURURU ONU İLKEL İNSANLARIN NAZARINDA KUTSALLAŞTIRIR... BİRÇOK ARMALARDA KARTAL YER ALIR...

KARTAL TUZAK SİSTEMİYLE YAKALANIR FAKAT TUZAK ÇÜRÜKSE ONU DA SÖKER

KIZILDERİLİLER BAŞKA BİR SİSTEM KULLANIR... ŞEROKİ KABİLESİNİN GENÇ REİSİ ÇAYIRDA BİR SİPER KAZARAK TUZAK HAZIRLAR...

KANTER İÇİNDE KALIR AMA ÇUKURUN AĞZI 90 CM. DERİNLİĞİ İSE İKİ METREYİ BULANA KADAR KAZAR..

SONRA BİR KURU DAL VE YAPRAK YIĞINI YAPAR BİR PARÇA YABAN ÖKÜZÜ ETİ ALIR.

ÇUKURA İNER, DELİĞİ DAL VE YAPRAKLARLA KAPAR. HEPSİNİN ÜZERİNE ETİ KOYAR

AZ SONRA İKİ METRELİK KARTAL KANATLARINI GEREREK YERE DOĞRU SÜZÜLÜR...

KARTAL ETE YAPIŞIR YAPIŞMAZ KUVVETLİ PENÇELER AYAKLARINA YAPIŞIR

GENÇ REİS KARTALI İÇERİ ÇEKİP BİR BALTA DARBESİ İLE HAYATINA SON VERİR.

BAZI KARTALLAR DA NEHİR BALIKLARI İLE BESLENİR...

KARTAL BALIK TOPLAMAK İÇİN SUYA İNERKEN TÜFEKLE ÜZERİNE ATEŞ EDİLİR

TASARRUF KÜÇÜK YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI

KÜLTÜR YAYIN 16